

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/288**z dnia 13 lutego 2019 r.****zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 w zakresie niektórych przepisów dotyczących płatności bezpośrednich i wsparcia rozwoju obszarów wiejskich w odniesieniu do lat 2019 i 2020**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ⁽²⁾ stanowi obecne ramy prawne dla wsparcia rozwoju obszarów wiejskich. Przewiduje ono wsparcie na rzecz obszarów z ograniczeniami naturalnymi, innych niż obszary górskie. Biorąc pod uwagę przedłużenie do 2019 r. – na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 ⁽³⁾ – terminu wytyczenia na nowo obszarów z ograniczeniami naturalnymi innych niż obszary górskie oraz krótszy okres dostosowania się dla rolników, którzy nie będą już kwalifikować się do płatności, degresywne płatności przejściowe, które uruchomione zostaną dopiero w 2019 r., powinny rozpoczynać się na poziomie nie wyższym niż 80 % średnich płatności ustalonych w okresie programowania 2014–2020. Poziom płatności powinien zostać ustalony w taki sposób, aby poziom końcowy w 2020 r. odpowiadał połowie poziomu początkowego.
- (2) W celu zapewnienia państwom członkowskim i zainteresowanym stronom pomocy w terminowym przygotowaniu przyszłej wspólnej polityki rolnej (WPR) oraz zagwarantowania płynnego przejścia do następnego okresu programowania, należy wyjaśnić, że działania związane z przygotowaniem przyszłej WPR można finansować poprzez pomoc techniczną z inicjatywy Komisji.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ⁽⁴⁾ stanowi obecne ramy prawne płatności bezpośrednich. Chociaż większość jego przepisów może mieć zastosowanie tak długo, jak rozporządzenie to pozostaje w mocy, inne przepisy wyraźnie odnoszą się do lat kalendarzowych 2015–2019, objętych wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2014–2020. W przypadku niektórych innych przepisów nie przewidziano wyraźnie ich stosowania po roku kalendarzowym 2019. W czerwcu 2018 r. Komisja przedłożyła wniosek dotyczący nowego rozporządzenia zastępującego rozporządzenie (UE) nr 1307/2013, lecz dopiero od dnia 1 stycznia 2021 r. W związku z tym, należy wprowadzić pewne dostosowania techniczne w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013, tak aby można je było sprawnie stosować w roku kalendarzowym 2020.
- (4) Obowiązek określony w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 dotyczący zmniejszenia części kwoty płatności bezpośrednich, która ma zostać przyznana rolnikowi na dany rok kalendarzowy, przekraczającej 150 000 EUR, ma nadal zastosowanie tak długo, jak rozporządzenie to pozostaje w mocy. Jednak artykuł ten stanowi jedynie, że państwa członkowskie mają obowiązek powiadamiania o swoich decyzjach oraz o szacunkowej kwocie takich zmniejszeń na lata 2015–2019. W celu zapewnienia ciągłości istniejącego systemu państwa członkowskie powinny również powiadomić o swoich decyzjach w odniesieniu do roku 2020 oraz o szacunkowej kwocie takich zmniejszeń na rok 2020.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 12 lutego 2019 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), (UE) nr 1306/2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej, (UE) nr 1307/2013 ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej, (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz (UE) nr 652/2014 ustanawiające przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin (Dz.U. L 350 z 29.12.2017, s. 15).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

- (5) Elastyczność między filarami oznacza opcjonalne przesunięcie środków pomiędzy płatnościami bezpośrednimi a rozwojem obszarów wiejskich. Zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 państwa członkowskie mogą skorzystać z tej elastyczności w odniesieniu do lat kalendarzowych 2014–2019. W celu umożliwienia państwom członkowskim dalszej realizacji ich strategii, należy również dopuścić elastyczność między filarami w odniesieniu do roku kalendarzowego 2020 odpowiadającemu rokowi budżetowemu 2021.
- (6) W związku ze zmianą art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do roku kalendarzowego 2020 należy dostosować odniesienia do tego artykułu w kontekście obowiązku państw członkowskich do liniowego zmniejszenia lub podwyższenia wartości uprawnień do płatności ze względu na wahania rocznego pułapu krajowego, wynikające z powiadomień o stosowaniu elastyczności między filarami.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz (UE) nr 1307/2013.
- (8) W celu szybkiego zapewnienia państwom członkowskim niezbędnej elastyczności oraz zapewnienia ciągłości polityki rozwoju obszarów wiejskich w ostatnich latach okresu programowania 2014–2020, należy przewidzieć wyjątek od ośmiotygodniowego terminu, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej, TFUE i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.
- (9) W celu szybkiego zapewnienia państwom członkowskim niezbędnej elastyczności oraz zapewnienia ciągłości polityki rozwoju obszarów wiejskich w ostatnich latach okresu programowania 2014–2020, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od dnia 1 marca 2019 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 31 ust. 5 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku gdy płatności degresywne uruchomione zostają dopiero w 2019 r., płatności te rozpoczynają się na poziomie nie wyższym niż 80 % średniej płatności ustalonej w okresie programowania 2014–2020. Poziom płatności określa się w taki sposób, aby poziom końcowy w 2020 r. wynosił połowę poziomu początkowego.”;

- 2) w art. 51 ust. 1 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„EFRROW może finansować działania przygotowujące wdrażanie WPR w następnym okresie programowania.”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dla każdego państwa członkowskiego i dla każdego roku kalendarzowego szacunkową kwotę wynikającą ze zmniejszenia płatności, o którym mowa w art. 11, (odpowiadającą różnicy między pułapem krajowym określonym w załączniku II, do którego dodaje się kwotę dostępną zgodnie z art. 58, a pułapem netto określonym w załączniku III) udostępnia się jako unijne wsparcie finansowane z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).”;

- 2) w art. 11 ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do roku 2020 państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach podjętych zgodnie z niniejszym artykułem oraz o każdej szacunkowej kwocie zmniejszeń do dnia 31 grudnia 2019 r.”;

3) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do dnia 31 grudnia 2019 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu – jako dodatkowego wsparcia finansowego w ramach EFRROW w roku budżetowym 2021 – do 15 % swoich rocznych pułapów krajowych na rok kalendarzowy 2020 określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. W związku z tym odpowiednia kwota nie może już być dostępna na przyznawanie płatności bezpośrednich. O takiej decyzji powiadamia się Komisję do dnia 31 grudnia 2019 r. i określa się w niej wybraną wartość procentową.”;

b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do dnia 31 grudnia 2019 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu w formie płatności bezpośrednich do 15 % lub – w przypadku Bułgarii, Estonii, Hiszpanii, Łotwy, Litwy, Polski, Portugalii, Rumunii, Słowacji, Finlandii i Szwecji – do 25 % kwoty przydzielonej na wsparcie finansowane w ramach EFRROW w roku budżetowym 2021 na mocy przepisów unijnych przyjętych po przyjęciu przez Radę odpowiedniego rozporządzenia zgodnie z art. 312 ust. 2 TFUE. W związku z tym odpowiednia kwota nie może być dłużej dostępna jako wsparcie finansowane w ramach EFRROW. O takiej decyzji powiadamia się Komisję do dnia 31 grudnia 2019 r. i określa się w niej wybraną wartość procentową.”;

4) art. 22 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli pułap dla państwa członkowskiego ustalony przez Komisję na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu różni się od pułapu z roku poprzedniego na skutek jakiegokolwiek decyzji podjętej przez to państwo członkowskie zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, art. 14 ust. 1 lub 2, art. 42 ust. 1, art. 49 ust. 1 akapit drugi, art. 51 ust. 1 akapit drugi lub art. 53, to państwo członkowskie dokonuje liniowego zmniejszenia lub podwyższenia wartości wszystkich uprawnień do płatności, aby zapewnić zgodność z ust. 4 niniejszego artykułu.”.

Artykuł 3

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 marca 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 lutego 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący
